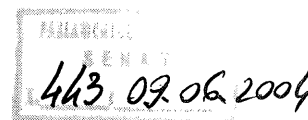
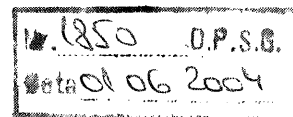

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind comasarea terenurilor agricole*.

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă parlamentară se propune reglementarea comasării, definită ca „*procedură administrativă realizată prin colaborarea proprietarilor și a altor persoane interesate, în urma căreia au loc modificări în situația juridică a terenurilor agricole extravilane din raza unei sau a mai multor unități administrativ-teritoriale, efectuată prin schimbul loturilor de teren*”, și stabilirea instituțiilor cu atribuții în domeniu, respectiv Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene.

Conform *Expunerii de motive*, în vederea creării unor gospodării viabile, este necesară o unificare prin reorganizarea terenurilor agricole cu suprafețe reduse, în scopul obținerii unor loturi de teren pe care să fie posibilă desfășurarea unei agriculturi, care să poată face față exigențelor competiției interne și internaționale.

II. Observații și propuneri

1. Reglementările propuse privesc realizarea comasării prin schimburi de terenuri agricole, situate în extravilan, printr-o procedură derogatorie de la dispozițiile dreptului comun, respectiv Codul civil, Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor și Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel cum se prevede la **art. 4** din propunerea legislativă, comasarea – procedura administrativă efectuată prin schimburi de terenuri – se solicită printr-o cerere în care sunt indicate terenurile, adresată Direcției Generale pentru Agricultură de orice proprietar de teren extravilan interesat sau de primarul localității.

Aceste dispoziții nu sunt în acord cu prevederile actelor normative cu care se află în conexiune, potrivit cărora schimbul de terenuri este un contract ce se bazează pe consimțământul părților (art. 1406 din Codul civil, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor).

De asemenea, dispozițiile referitoare la inițiativa primarului în declanșarea procedurii de comasare, competența adunării generale a proprietarilor de a aproba proiectul de comasare și de a stabili cuantumul despăgubirilor și al cheltuielilor aferente, competența Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale de a „*decide*” asupra cererilor de comasare „*pe baza datelor disponibile*” și de a stabili „*metodica estimării*”, precum și la stabilirea valorii terenurilor de către direcțiile generale pentru agricultură, sunt în contradicție cu dispozițiile constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi, în speță a dreptului de proprietate.

2. Se constată că în textul propunerii legislative se introduc termeni inadecvați, cum ar fi: „*reformarea structurii de proprietate*” (art. 2) sau „*terenurile aferente infrastructurii*” (art. 3). Or, în accepțiunea dicționarului explicativ al limbii române infrastructura este sinonimă cu:

- ansamblul elementelor care susțin partea principală a unei construcții, care se fixează de teren și care transmite acestuia forțele;
- ansamblul instalațiilor de sol necesare pentru decolarea, aterizarea, adăpostirea și întreținerea avioanelor;
- elemente ale bazei tehnice-materiale.

3. Dispozițiile referitoare la *procedura comasării prin schimburi de terenuri* sunt în dezacord și cu dispozițiile dreptului comun referitoare la

încheierea actului de schimb în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute (art. 12 alin. (2) din Legea nr. 54/1998), precum și cu dispozițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996. De asemenea nu se prevede care este influența reglementărilor propuse asupra celor în vigoare. Astfel, s-ar putea ajunge la situația (inacceptabilă) de a coexista două tipuri de contracte de schimb de terenuri, încheiate în documentele cadastrale în forme și proceduri diferite.

4. Propunerea legislativă stabilește unele atribuții în sarcina Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și direcțiilor generale pentru agricultură, neținând seama de transferul activității privind cadastrul agricol și organizarea teritoriului agricol către o altă autoritate a administrației centrale de specialitate.

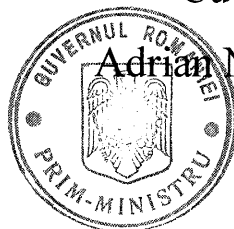
Astfel, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2001 pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 s-a stabilit ca Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, înființat prin acest act normativ în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, să preia de la fostul Minister al Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și activitatea privind cadastrul agricol și organizarea teritoriului agricol, care, în teritoriu, este exercitată de către oficiile județene de cadastru, geodezie și cartografie.

5. În *Expunerea de motive* nu s-au menționat sursele de finanțare pentru aplicarea dispozițiilor propuse, așa cum prevede art. 138 alin. (5) din Constituția României, republicată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului